

28 Ιανουαρίου 2004

Ο Πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης στη δευτερολογία του στη Βουλή, κατά την προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση με θέμα «Η πολιτική της κυβέρνησης στους κρίσιμους τομείς των λειτουργιών του κράτους», είπε επί λέξει τα εξής:

«Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Στη δευτερολογία μου θα ήθελα να αναφερθώ σε ορισμένα θέματα τα οποία εθίγησαν από τους συναδέλφους όταν μίλησαν και ιδίως από τον κ. Καραμανλή.

Όπως ανέφερα και στην πρωτομιλία μου, επαναλήφθηκαν τα επιχειρήματα, οι ισχυρισμοί, οι οποίοι είχαν αναφερθεί επανειλημμένως, ισχυρισμοί οι οποίοι στηρίζονται στη διαστρέβλωση γεγονότων, σε ελλιπή πληροφόρηση και σε επιδίωξη να εμφανιστούν αρνητικές πλευρές εκεί που δεν υπάρχουν.

Ας έρθω στο πρώτο θέμα. Το πρώτο θέμα είναι η αλλαγή του Κώδικα Κεφαλαιαγοράς δόθηκε για να αμνηστευτούν κάποια εγκλήματα, τα οποία πραγματοποιήθηκαν προφανώς από συνεργάτες, στελέχη του κυβερνητικού μηχανισμού και της κυβέρνησης ή των εταιρειών στην αγορά.

Πώς έχει το θέμα: Ο Κώδικας Κεφαλαιαγοράς που κατατέθηκε στη Βουλή ενσωματώνει την Ευρωπαϊκή Οδηγία 6/2003 στο Ελληνικό Δίκαιο και εκσυγχρονίζει το πλαίσιο καταστολής των κατ' εξοχήν χρηματιστηριακών αδικημάτων που είναι η κατάχρηση εμπιστευτικών πληροφοριών και η χειραγώγηση τιμών με παραπλανητικές μεθόδους.

Ποια είναι η φιλοσοφία αυτής της Ευρωπαϊκής Οδηγίας και γιατί η Ευρωπαϊκή Ένωση επιδιώκει να υπάρχει μια ενιαία ρύθμιση σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση; Διότι η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει καταλήξει ότι οι υπάρχουσες είτε ποινικές κυρώσεις είτε διοικητικές κυρώσεις, όπως περιλαμβάνονται σήμερα στις νομοθεσίες, δεν είναι αρκετές.

Σήμερα, για παράδειγμα, στην Ελλάδα τα πρόστιμα από κυρώσεις φθάνουν μόνο τα 3 εκατομμύρια ευρώ, δηλαδή 1 δις δρχ. Τώρα με αυτό που προτείνει η Ευρωπαϊκή Ένωση, τα πρόστιμα αυξάνονται σε 50 εκατομμύρια ευρώ, πολλαπλασιάζονται πάρα πολύ.

Και η Ευρωπαϊκή Οδηγία, την οποία καταθέτω, γι' αυτό προβλέπει στο άρθρο 14 ότι θα πρέπει όλες οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης να προσθέσουν στο σύστημά τους ή εν πάση περιπτώσει να προβλέψουν ένα σύστημα διοικητικών μέτρων και διοικητικών κυρώσεων.

Με, λοιπόν, τον Κώδικα Κεφαλαιαγοράς εισάγεται αυτό το σύστημα διοικητικών κυρώσεων, το οποίο προτείνει, θέλει, επιζητεί η Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν το θέλουμε το σύστημα αυτό; Βεβαίως, το θέλουμε, γιατί ασφαλώς θέλουμε να μην υπάρχουν αδικήματα στις χρηματιστηριακές συναλλαγές.

Ποιο είναι το θέμα τριβής με τη Νέα Δημοκρατία; Η Νέα Δημοκρατία λέει «καταργήσατε τις ποινικές διαδικασίες». Εγώ θέλω να ρωτήσω το εξής: Πράγματι καταργήθηκαν στην πρόταση που έγινε ορισμένα πλημμελήματα. Αφορούν αυτά, αυτή η κατάργηση αυτούς τους οποίους επισημαίνουν οι κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας ότι εμπλέκονται στις χρηματιστηριακές συναλλαγές;

Υπάρχουν δύο κατηγορίες. Π.χ. οι περιπτώσεις «ΔΕΛΤΑ», «ΘΕΣΣΑΛΙΚΗ», «ΑΘΗΝΑΪΚΕΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΕΣ», «ΕΡΓΑΣ». Εκεί ισχύουν οι διατάξεις του Ποινικού Κώδικα περί απάτης και υπεξαίρεσης, με αυτές διώκονται και όχι με τις άλλες και βεβαίως αυτές οι διατάξεις δεν καταργήθηκαν.

Και υπάρχει και η άλλη κατηγορία, η οποία αφορά, όπως είπα, την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς είτε στελέχη της κυβέρνησης, τα οποία, κατά τη Νέα Δημοκρατία, εμπλέκονται σ' αυτές τις υποθέσεις. Με ποιες διατάξεις διώκονται αυτοί; Δεν διώκονται με τις καταργημένες διατάξεις. Διώκονται με τις διατάξεις παράβασης καθήκοντος. Καταργήθηκαν αυτές; Όχι. Επομένως, ο ισχυρισμός αυτός δεν καταλαβαίνω πώς προβάλλεται.

Και θέλω να σας πω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι υπάρχει μια εμπειρία. Μια εμπειρία π.χ. ότι έχουν σταλεί από τις υπάρχουσες διατάξεις (αυτές που προτάθηκε να καταργηθούν) 31 υποθέσεις στον εισαγγελέα. Μόνο 2 από τις 31 κατέληξαν σε τελεσίδικες εφευιακές καταδίκες ολιγόμηνων ποινών. Δεν είναι, επομένως, ισχυρή αποτροπή η ποινική καταστολή. Δεν συμβάλλει στη γενική εντύπωση ατιμωρησίας του χρηματιστηριακού εγκλήματος. Το θέλουμε –είπα– να το τιμωρήσουμε; Τότε πρέπει να έχουμε διοικητικές κυρώσεις.

Η Νέα Δημοκρατία είπε να υπάρχουν και ποινικές κυρώσεις. Ωραία. Είπα πριν στην πρωτομιλία μου να υπάρχει συνεννόηση, να εξυπηρετούμε μια κοινή επιδίωξη. Γι' αυτό είπαμε να συμπληρωθεί και με τις προηγούμενες, καίτοι εμείς πιστεύουμε καίτοι η Ευρωπαϊκή Ένωση πιστεύει ότι δεν είναι αρκετές. Να είναι οι καινούργιες, το καινούργιο σύστημα, το σύγχρονο σύστημα και ας είναι και οι παλιές, αφού τις θέλετε. Αλλά δεν μπορεί να λέγεται ότι αυτές οι παλιές ήταν εκείνες οι οποίες αποτελούσαν τη βάση των διώξεων που έγιναν. Δεν απέτελεσαν τη βάση.

Και όποιοι ασχολούνται με το Ποινικό Δίκαιο, γνωρίζουν ότι η σύγχρονη πρακτική είναι να υπάρχουν διοικητικές κυρώσεις άμεσες, υψηλές, προκειμένου να τιμωρούνται τα αδικήματα. Αυτό και έγινε εδώ. Και επαναλαμβάνω ότι όποιος θέλει μπορεί να διαβάσει το σχετικό άρθρο 14 της προαναφερθείσης Ευρωπαϊκής Οδηγίας.

Όσον αφορά τους υπόλοιπους ισχυρισμούς, εγώ περίμενα, βέβαια, ότι ο κ. Καραμανλής θα αναφερθεί σε κάποια γενικά. Αναφέρθηκε ακριβώς στα γενικά και επιβεβαίωσε αυτά που είπα. Επιβεβαίωσε ότι λέγονται αριθμοί, όπως εξήγησε ο κ. Χριστοδουλάκης, οι οποίοι δεν τεκμηριώνουν τους όλους ισχυρισμούς. Εγώ διερωτώμαι: Έχει υπολογισθεί το δημοσιονομικό κόστος, προκειμένου να συμπεριληφθούν οικογένειες με 3 παιδιά στο ισχύον σύστημα περί πολυτέκνων οικογενειών; Ε, λοιπόν, το δημοσιονομικό κόστος, εάν κάτι τέτοιο συμβεί, ανέρχεται στο 1 δις 500 εκατομμύρια ευρώ και αν αφαιρέσουμε αυτά τα οποία πληρώνονται τώρα, είναι 1 δις ευρώ. Θέλω να ακούσω πού θα βρεθούν αυτά τα λεφτά, όταν όλα είναι έτσι χάλια, όταν υπάρχουν αυτές οι υπερβάσεις ή ας μας πει η Νέα Δημοκρατία έναν προϋπολογισμό.

Ας έρθω τώρα και στους λεγόμενους «νόμους της διαπλοκής». Για τη Νέα Δημοκρατία οι «νόμοι της διαπλοκής» είναι οι σύγχρονοι νόμοι σχετικά με τα δημόσια έργα που εφαρμόζονται στην Ελλάδα, όπως και σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης:

- Ο νόμος για τη δικαστική προστασία.
 - Οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
 - Ο υποχρεωτικός έλεγχος των συμβάσεων από το Ελληνικό Ελεγκτικό Συνέδριο.
- Γιατί όλα αυτά «νόμοι της διαπλοκής»; Ή
- Η σύσταση διακομματικής επιτροπής ελέγχου συμβάσεων έργων και προμηθειών, γιατί «νόμος της διαπλοκής»;

Η Νέα Δημοκρατία υποστηρίζει ότι πρέπει να καταργηθεί ο αμαρτωλός (έτσι λέει) μαθηματικός τύπος που δίνει την ευχέρεια προσυνεννόησης στους διαγωνισμούς. Τι προτείνει η Νέα Δημοκρατία; Τη διόρθωση των μειονεκτημάτων του, όπως θέλει η κυβέρνηση; Να διορθώσουμε το σύστημα; Όχι.

Η Νέα Δημοκρατία προτείνει «την επαναφορά της κατακύρωσης του έργου στον τελευταίο μειοδότη, μετά τον αιτιολογημένο αποκλεισμό των παράλογα μεγάλων εκπτώσεων», αυτή είναι η δική της έκφραση.

Όμως, ακριβώς αυτό το σύστημα που προτείνει αντικατέστησε ο μαθηματικός τύπος. Αυτό το σύστημα που προτείνει οδηγούσε σε τεράστιες καθυστερήσεις, μεγάλες υπερβάσεις και σε έργα που δεν τελείωναν.

Κύριοι συνάδελφοι,

Όλοι οι φορείς των μηχανικών, των εργοληπτών, οι φορείς υλοποίησης και όλες οι δημόσιες υπηρεσίες αρνούνται κατηγορηματικά την επαναφορά στο σύστημα της αιτιολόγησης, το οποίο προτείνει η Νέα Δημοκρατία. Και θέλω να αναφερθώ και στον ευρωβουλευτή της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος υποστήριξε πως «το γεγονός ότι ο μαθηματικός τύπος μπορεί να παρακαμφθεί από τους διαγωνιζόμενους, δεν συνεπάγεται απαραίτητα την κατάργησή του. Η πλήρης κατάργησή του είναι σαν να πυροβολούμε τον

πιανίστα, επειδή δεν μας αρέσει η μουσική που παίζει. Η Ευρωπαϊκή Ένωση συναίνεσε στην καθιέρωση μαθηματικού τύπου, επειδή ακριβώς η τεχνική αυτή θεωρήθηκε ως ένα βήμα προς τον εξορθολογισμό του συστήματος αξιολόγησης». Αυτά περί του μαθηματικού τύπου.

Λοιπόν, τι ακριβώς προτείνει η Νέα Δημοκρατία; Και εδώ αβεβαιότητα.

- Πού αρχίζουν και πού τελειώνουν οι αδικαιολόγητα μεγάλες εκπτώσεις;
- Ποιο θα είναι το κριτήριο;
- Μήπως το κριτήριο θα είναι διαφορετικό από περίπτωση σε περίπτωση και από πρόσωπο σε πρόσωπο;

Αβεβαιότητα, λοιπόν, όπως και σε όλα τα άλλα.

Ας έρθω τώρα και σε αυτό που ανέφερε προηγουμένως ο κ. Χριστοδουλάκης, τις «γενναίες αποκρατικοποιήσεις», τις οποίες θέλει η Αξιοματική Αντιπολίτευση. Όμως, η διαπίστωση είναι ότι αντιστέκεται σθεναρά και με οξύτητα σε όλες τις διαρθρωτικές αλλαγές, τις οποίες προώθησε και προωθεί η κυβέρνηση σε όλες τις ιδιωτικοποιήσεις που έγιναν και γίνονται.

Αναφέρθηκε εδώ στη συζήτηση η Γενική Τράπεζα. Εγώ σας καταθέτω πρακτικό συνεδρίασης «Διυπουργικής Επιτροπής Αποκρατικοποίησης της 27^{ης} Μαΐου 1993» που η κυβέρνησή σας τότε αποφάσισε την ιδιωτικοποίηση της Γενικής Τράπεζας.

Ποιος είναι ο αγοραστής, με τον οποίο διαπραγματεύεται τώρα η κυβέρνηση για τη Γενική Τράπεζα; Είναι μια μικρή Τράπεζα; Είναι μια άγνωστη Τράπεζα; Είναι κάποιος τυχαίος, που έρχεται; Είναι μία από τις μεγαλύτερες ευρωπαϊκές Τράπεζες: Η Societe Generale. Είναι μία από τις πρώτες δέκα ευρωπαϊκές Τράπεζες. Υπάρχει απορία, λοιπόν, γιατί αυτή η άρνηση;

Μήπως δεν αρέσουν στη Νέα Δημοκρατία περισσότερος ανταγωνισμός στο τραπεζικό σύστημα, πιο ανταγωνιστικά επιτόκια, περισσότερη ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας;

Μας λένε για ξένες επενδύσεις. Και εγώ ερωτώ: Γιατί να μην γίνει αυτή η ξένη επένδυση;

Επικαλείται η Νέα Δημοκρατία τα δικαιώματα των εργαζομένων. Αλλά μέσα στην προσφορά λέγεται ότι θα διατηρηθούν όλες οι θέσεις εργασίας.

Ένα, λοιπόν, υπάρχει: Συμφέρει η πώληση στη χώρα και επειδή συμφέρει η πώληση στη χώρα και βέβαια δημιουργεί μια καλή εντύπωση, δεν θέλουν οι κύριοι της Νέας Δημοκρατίας τη δημιουργία καλής εντύπωσης. Θέλουν αρνητικές εντυπώσεις συνεχώς και σε όλα.

Επανήλθε ο κ. Καραμανλής για όλα αυτά περί διαπλοκής. Όλα αυτά και άλλα που ακούσαμε βασίζονται στον απλοϊκό συλλογισμό ότι η κυβέρνηση εξυπηρετεί συμφέροντα μια που παίρνει αποφάσεις για την οικονομία. Δηλαδή όποιος παίρνει αποφάσεις για την οικονομία, πάντα είναι στην υπηρεσία κάποιου. Τι θέλουν να κάνουν με αυτόν τον τρόπο; Θέλουν να δημιουργήσουν στην κοινωνία μια κατάσταση μόνιμης καχυποψίας και έτσι να υπάρξει μια κυβέρνηση απραξίας.

Εγώ ερωτώ: Εσείς, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, είστε πέρα και πάνω από τα φαινόμενα αυτά; Πέρα και πάνω από τα φαινόμενα των επαφών με επιχειρήσεις, επιχειρηματικά συμφέροντα και κανέναν από σας ποτέ δεν πρόβαλε σ' αυτή την αίθουσα τέτοια συμφέροντα;

Εγώ θα σας αναφέρω ένα παράδειγμα και αναφέρω μόνο αυτό το παράδειγμα, γιατί είναι γνωστό. Καταθέτω τα πρακτικά μιας επερώτησης που καταθέσατε για τα μονοπύθμενα πετρελαιοφόρα. Και θέλω να σημειώσω ότι η Προεδρία, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η Επίτροπος, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο Υπουργών Ναυτιλίας, το Συμβούλιο Υπουργών Περιβάλλοντος, η Σύνοδος Κορυφής της Κοπεγχάγης και το Εαρινό Συμβούλιο των Βρυξελλών συμφώνησαν ότι για την ασφάλεια των πλοίων και την προστασία του θαλασσιού περιβάλλοντος απαιτείται, μεταξύ άλλων, η ταχύτερη απόσυρση δεξαμενόπλοιων με μονό πυθμένα.

Η Ελληνική Προεδρία πρότεινε δέσμη μέτρων και αυτά έγιναν ομόφωνα αποδεκτά. Και η Ελληνική Προεδρία πρότεινε αυτή τη δέσμη μέτρων για το συμφέρον της ελληνικής ναυτιλίας. Γιατί πάνω από το 70% των πετρελαιοφόρων ελληνικών συμφερόντων είναι διπύθμενα και η ελληνική ναυτιλία συναντούσε τη γενική κατακραυγή επειδή υπήρχε ένα 30% που είχαν μονό πυθμένα και κατά τους παρατηρητές της διεθνούς ναυτιλίας δημιουργούσαν προβλήματα.

Λοιπόν, εσείς εδώ, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, κάνετε επερώτηση, είπατε ότι η απόφαση αυτή ελήφθη χωρίς να υπολογιστούν οι συνέπειες, κατηγορήσατε την κυβέρνηση και θέλατε να αλλάξει πορεία η κυβέρνηση.

Θα μπορούσα να αναφέρω και άλλα παραδείγματα, όπου κατατέθηκαν ως αναφορές αυτολεξεί ή χρησιμοποιήθηκαν ως υλικό ερωτήσεων επιχειρηματικές διαμαρτυρίες. Τονίζω αυτολεξεί.

- Ερευνήσατε εσείς, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, κάποιο θέμα;
- Διώξατε κάποιον για την απόλυτη ταύτισή του με κάποια επιχείρηση;
- Εξετάσατε κάποιες πρωτοβουλίες, αν οφείλονται σε νομικές υπηρεσίες που προσφέρουν κάποιοι βουλευτές σας ή άλλοι σε επιχειρηματίες;
- Εγώ δεν άκουσα τίποτε απ' όλα αυτά. Δεν υπάρχουν; Στο μισό κόσμο υπάρχουν και στον άλλο μισό δεν υπάρχουν;
- Εγώ σε κάθε περίπτωση μεμπτής συμπεριφοράς στελέχους μου ενήργησα ακαριαία.
- Εσείς τι κάνετε;
- Υπάρχουν περιπτώσεις που θα έπρεπε, πιστεύω, να είχατε ενεργήσει. Πολλοί τις βλέπουν και μοιάζει εσείς να τις αγνοείτε.

Θα έρθω και στα εξοπλιστικά προγράμματα. Μιλήσατε για «18 τρις δρχ». Εγώ απορώ πού βρήκατε αυτούς τους αριθμούς. Δεν υπάρχουν τέτοιοι αριθμοί. Το κόστος είναι 8 τρις 700 δις δρχ.. Αυτό είναι το κόστος και ελέγξτε τους αριθμούς.

Όσον αφορά τις αναθέσεις, ξέρετε πολύ καλά ότι το κύριο σώμα των αναθέσεων αφορά την κατασκευή πλοίων από τα ελληνικά ναυπηγεία.

- Δεν θέλετε να κατασκευάζονται τα πλοία του Πολεμικού Ναυτικού από τα ελληνικά ναυπηγεία;
- Θέλετε να κλείσουν τα ναυπηγεία;
- Θέλετε όλοι αυτοί που δουλεύουν να μείνουν άνεργοι;
- Για εξηγήστε μας! Γιατί;
- Βεβαίως, αν γίνει διεθνής διαγωνισμός μπορούν τα πλοία να πάνε σε ξένα ναυπηγεία.
- Αυτό θέλετε, να πάνε σε ξένα ναυπηγεία; Θέλω να το καταλάβω αυτό.

Αναφερθήκατε ακόμη, κύριε Καραμανλή, στην πρόταση του κ. Παπανδρέου για τις προσλήψεις των νέων. Δεν αποτελεί η πρότασή του ανακύκλωση της ανεργίας. Είναι πρόταση που συνδέει το σχολείο, το Πανεπιστήμιο με το χώρο της εργασίας. Είναι πρόταση για κατάρτιση σύμφωνα με τις ανάγκες της αγοράς. Οι εταιρείες ψάχνουν στελέχη. Δεν τα βρίσκουν. Υπάρχουν άνεργοι; Όταν υπάρχει χάσμα μεταξύ των ειδικοτήτων που υπάρχουν και των ειδικοτήτων που απαιτούνται, αυτή η πρόταση δίνει μία διέξοδο. Και έτσι πρέπει να τη δούμε.

Και ας κλείσω την ομιλία μου ως εξής: Όλοι οι πολίτες αγωνίζονται για μια καλύτερη ποιότητα ζωής. Η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια με σκληρή δουλειά βελτιώνει τις συνθήκες ζωής, προσφέρει τις συνθήκες εκείνες για να πραγματοποιούν οι πολίτες τις επιδιώξεις τους.

Δεν εκφράζω, όπως λέγεται συνήθως, ένα αίσθημα ευδαιμονίας και ικανοποίησης. Γιατί, όπως είπα και πριν, πολλά μένουν να γίνουν. Αλλά το καλό να δίνει διαρκώς τη θέση του στο καλύτερο. Το καλό γίνεται με σχέδιο. Το καλύτερο γίνεται επίσης με σχέδιο, με σκληρή δουλειά, με σοβαρότητα.

Και αυτό που επεσήμανα είναι πως δεν βλέπω σοβαρότητα από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Ένα θα θυμίσω εδώ: Δεν ειπώθηκε από τη Νέα Δημοκρατία πως η καλύτερη εποχή για την ελληνική οικονομία ήταν η χρονική περίοδος που καλύπτει τις δεκαετίες του '50, του '60 και του '70 και αυτή την οικονομική πολιτική θα εφαρμόσουν;

Και εγώ ερωτώ χωρίς καμία, θα έλεγα, προκατάληψη: Είναι σοβαρό, στον 21^ο αιώνα, στον αιώνα της κοινωνίας της γνώσης, της ηλεκτρονικής τεχνολογίας, της παγκοσμιοποίησης να ανατρέχουμε στον περασμένο αιώνα, 50 χρόνια πίσω και να λέμε «αυτή είναι η οικονομική πολιτική που μας κάνει»; Μα, δεν είναι ίδιες οι συνθήκες. Εν πάση περιπτώσει, δεν μπορεί να αναφέρεται αυτό ως εφαρμοστέα οικονομική πολιτική, δεν έχει σχέση με τα πράγματα. Αυτό που λέγω εγώ είναι ότι μια τέτοια άποψη αποτελεί ακραία επιπολαιότητα. Έτσι, όμως, δεν λύνονται τα προβλήματα.

Γι' αυτό και πιστεύω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι στις 7 του Μάρτη το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα πάρει τη νέα εντολή.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. που θα συνεχίσει να αλλάζει την Ελλάδα.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. που θα συνεχίσει να εργάζεται για να γίνει η Ελλάδα ακόμη πιο ισχυρή, να πάει πιο μπροστά και όλοι οι Έλληνες να ζήσουν σε καλύτερες συνθήκες.

Σας ευχαριστώ».

Τέλος, ο Πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης, κλείνοντας την προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση στη Βουλή με θέμα «η πολιτική της κυβέρνησης στους κρίσιμους τομείς των λειτουργιών του κράτους», είπε επί λέξει στην τριτολογία του τα εξής:

«Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Σήμερα ήταν η τελευταία συζήτηση προ ημερήσιας διάταξης, στην οποία συμμετέχω ως Πρωθυπουργός.

Θέλω να εκφράσω τις ευχαριστίες μου στον κ. Καραμανλή, στην κυρία Παπαρήγα και στον κ. Κωνσταντόπουλο.

Θέλω να εκφράσω τις ευχαριστίες μου σε όλους εσάς, γιατί πιστεύω ότι μου δώσατε τη δυνατότητα να ελέγξω τις θέσεις μου, να τις βελτιώσω και να κάνω καλύτερα τη δουλειά μου.

Και βεβαίως, όπως γνωρίζετε, υπήρχαν διαφωνίες και ριζικές διαφωνίες, αλλά υπήρχε μια κοινή πεποίθηση και μια κοινή συμφωνία: ότι εργαζόμαστε εδώ για την ενημέρωση της κοινής γνώμης, ώστε να είναι οι πολίτες πιο κριτικοί, αλλά και να γνωρίζουν καλύτερα.

Άλλωστε, η γνώση των πραγμάτων είναι η πρώτη προϋπόθεση της κοινωνίας των πολιτών. Αυτό πρέπει να εξυπηρετούμε.

Σας ευχαριστώ».